

U Modernoj galeriji u Podgorici otvorena izložba djela Jovana Jova Ivanovića

Mediteran utkan u slike

PODGORICA - Izložba „Vatra Mediterana“ slikara Jovana Jova Ivanovića otvorena je preksinoć u Modernoj galeriji. Postavku čini izbor iz retrospektive - ulja na platnu, radovi u kombinovanoj tehnici i crteži nastali tokom pet decenija umjetnikovog stvaralaštva.

Izložbu je, pred brojnom publikom, otvorila sekretarka za kulturu i sport glavnog grada mr Nela Savković-Vukčević, a obratila se i rukovoditeljka Moderne galerije, istoričarka umjetnosti Petrica Duletić.

Budvansko plavo

Jovan Jovo Ivanović kazao je da se rodio u jednom selu iznad Budve gdje sa prozora kuće pružao pogled na plavetnilo mora i neba.

- Tako je sve počelo. Ta plava boja ostala mi je još od djetinjstva u pamćenju i dala mi je veliki podstrek. Ni dan danas ne mogu da slikam bez te boje. Uz nju uvijek dodajem neke simbole. Druga boja je za mene simbolična. Mogu i bez nje, ali mi čini zadovoljstvo radi svog osveženja - naveo je Ivanović. Na njegovim slikama kao motivi pojavljuju se kamen, ptice, ribe...

- Morska obala vezana je za taj naš tvrdi kamen koji tačno odgovara ljepoti budvansko-primorskog ambijenta. Uživam kada vidim da one male morske stijene vezuju more i planine. To je taj osjećaj koji mi se

IMP-OZANTAN OPUS: Sa otvaranja izložbe u Podgorici

provlači kroz slike - istakao je Ivanović.

Još u mladosti, kako kaže, volio je da gleda nešto neobično. - Ono prividno, brzo, lijepo, što svako, vidi je u prolazu. Tražim ljepotu onamo gdje je malo ko vidi. Meni do nje dođe pogled i iz nje izvlačim ono što me vodi ka platnu da slikam. Volim ptice, ribe i taj život koji se razvija i ponovo spaja. Vidim ribu da leti, a pticu da pliva. Tako ja to vidim, osjećam i prenosim, onako kako umijem i znam, na platno - kazao je Ivanović.

Mistika života

Nela Savković-Vukčević kazala je da se smatra da „malo što na svijetu otčuti toliko raznovr-

snih komentara posmatrača kao slika na zidu“.

- Ako nam svojim slikama umjetnik Ivanović, poput Pikasa kaže: „Ja ne tražim, ja nalazim“, vjerujem da su i ova djela pronašla nas kao dio mistike života koju umjetnost čini vidljivom - istakla je Savković-Vukčević.

Petrica Duletić naglasila je da naslov izložbe govori da je umjetnik u svoje djelo utkao Mediteran i njegov duh kao ključnu supstancu. U tekstu koji prati katalog izložbe, ona je zapisala da Ivanovićev opus nije samo veoma bogat brojem djela, nego i vrlo raslojen i raznovrstan.

- Njegova originalnost se ne

Morska obala vezana je za naš tvrdi kamen koji odgovara ljepoti budvansko-primorskog ambijenta. Uživam kada vidim da one male morske stijene vezuju more i planine - kazao je umjetnik

može osporiti. Izrasla je kao neka organska tvorevina, sa razvojem čije su faze poznate, koje je javnost mogla da prati na njegovim izložbama. On se sada javlja kao jedan samostalni umjetnički organizam koji ima visoko mjesto u okviru naše savremene umjetnosti - smatra Duletić.

Za ovu priliku štampan je luksuzan monografski katalog na 80 strana. Pored uvodnog teksta Petrice Duletić u katalogu se nalaze i izvodi iz tekstova brojnih likovnih kritičara: Olge Perović, Milana Coka Marovića, Mladena Lompara, Ljiljane Zeković, Miodraga Kolarića, Đorđa Kadijevića, Ljubice Miljković i drugih. **A.Đ.**

Umro glumac Džon Hert

LONDON - Legendarni britanski glumac Džon Hert, koji se proslavio ulogama u „Osmom putniku“ i „Čovjeku slonu“, preminuo je u 78. godini, izvijestili su juče britanski mediji.

Glumac koji je filmskoj industriji podario mnoge velike uloge, umro je od raka pankreasa, rekao je predstavnik za medije glumca koji je prije dvije godine izjavio da mu je bolest otkrivena u ranoj fazi.

Džon Hert zalagao se za nezavisne filmove, bio je dobitnik nagrade za izuzetan doprinos filmu Britanske akademije i dva puta je nominovan za Oskara - za filmove „Ponoćni ekspres“ (1978) Alena Parkera i „Čovjek slon“ (1989) Dejvida Linča. Do-

bitnik je brojnih priznanja među kojima su jedan Zlatni globus i četiri Bafta nagrade. Hert, rođen u Česterfildu, započeo je glumačku karijeru tokom šezdesetih godina. Glumio je u više od 200 filmova i serija tokom pet decenija duge karijere. Zapažene role ostvario je i u dva filma sage o čarobnjaku Hariju Poteru, kao i u ostvarenjima „V za Vendetu“, „Nineteen Eighty-Four“, „History of the World, Part I“, „Indiana Jones and the Kingdom of the Crystal Skull“, „Tinker Tailor Soldier Spy“, „Vrata raja“, „1984“, „Mandolina kapetana Korelija“, te u TV seriji „Ja, Klaudivije“.

Britanska kraljica Elizabeta Druga proglasila ga je za viteza početkom 2015. godine. **R.K.**

„Leptir“ u Zetskom domu

CETINJE - Predstava „Leptir“, koju je po drami Aleksandra Radunovića Popaja režirao Andraš Urban, biće izvedena večeras u 20 sati u Kraljevskom pozorištu Zetski dom.

Glumačku podjelu čine Ana Vujošević, Srđan Grahovac i Dejan Ivanić. Muziku potpisuje Aleksandar Radunović - Popaj, dramaturgiju Rajko Radulović, dok je kostimografija je djelo Line Leković. Drama „Leptir“ Aleksandra Radunovića, beskompromisno dekonstruiše pojam porodice. **R.K.**

Riječ više o koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra sa Denisom Šapovalovim u CNP-u

PODGORICA - Da su kvalitet izvođaštva, odličan odziv i reakcije publike uvijek jaki razlozi zbog kojih su pojedini umjetnici i u ovoj sezoni gosti Crnogorskog simfonijskog orkestra, potvrdilo se i na nastupu održanom u četvrtak večer u prepunoj sali CNP-a.

Na koncertu koji je organizovan u saradnji sa Francuskim institutom u Podgorici, nastupili su maestro Mark Korović (Francuska), istaknuti dirigent mlađe generacije, i renomirani violončelista Denis Šapovalov iz Rusije. Stilistički homogen program uključio je dva ostvarenja Antonjina Dvoržaka - „Konzert za violončelo i orkestar u h-molu“, op.104 i premijerno „Simfoniju br.7“ u d-molu, op.70.

Koncert

Dvoržak je svoj posljednji i vjerovatno najznačajniji solistički koncert komponovao po nalogu prijatelja, violončeliste Hanuša Vihana, kome je djelo i posvećeno. Nastajalo je tokom 1894. i 1895. godine, tokom njegovog trećeg mandata na mjestu direktora Nacionalnog konzervatorijuma u Njujorku, a premijerno je izvedeno u Londonu 1896. godine. Koncert je otpočeo čvrstim i sigurnim uvodom crnogorskih simfoničara, za kojim je uslijedilo dominantno i izrazito pokretljivo muziciranje Denisa Šapovalova. Njegov četvrti na-

Odlično uklopljeni temperament i energije

Baš kao i dirigent, i orkestar je bio izuzetno usredsređen, jako motivisan i vrlo raspoložen za muziciranje, a nevjerojatnu energiju koja je vladala tokom koncerta publika je nagradila dugotrajnim i snažnim aplauzom

FILIGRANTSKA PRECIZNOST INTERPRETACIJE: Koncert Crnogorskih simfoničara u CNP-u

stup pred crnogorskom publikom odlikovali su vrlo stabilan, gust i temeljan ton, kao i sugestivan i direktan umjetnički izraz. Kao i na ranijim gostovanjima, i ovog puta se mogla čuti briljantnost svih aspekata njegove tehnike i filigrantska preciznost interpretacije. Kroz prefinjeni liricizam i energični dramski izraz vrlo okretno je razotkiravao svo bogatstvo ši-

rokih romantičarskih melodija. I u trenucima kada ne svira, dramaturšku nit koju sprovodi orkestar, Šapovalov podržava neverbalnom komunikacijom i neposrednim odnosom koje iskazuje prema muzičarima Crnogorskog simfonijskog orkestra. Maestro Korović suvereno je vodio orkestarski korpus, fokusirano usklađivao i mjerio zvučni odnos između

soliste, pojedinih orkestarskih sekcija i kompletnog ansambla, koji je odlično reagovao na zamisli dirigenta i podsticajnu interpretaciju violončeliste. Izvrsno uklopljeni temperamenti i umjetnički izrazi soliste i dirigenta sa crnogorskim simfoničarima, publiku u CNP-u ostavili su bez daha. Uz podršku dvojice kolega iz sekcije violončela, Šapovalov je na bisu

izveo numeru „Don't worry, be happy“ Bobi MekFerina iz 1988. U „izvođenju“ je učestvovala i publika (držeci puls, pjevušeci, zvuždućuci), koja je na kraju prvog dijela večeri oduševljeno pozdravila nastup Denisa Šapovalova.

Simfonija

„Simfonija br.7“ iz 1885. godine nastala je po porudžbini

Londonkog filharmonijskog društva, zbog čega se često naziva i „Londonskom“. Ovo djelo mnogi smatraju Dvoržakovim najboljim ostvarenjem iz razloga što je vješto realizovao odnos i smjene svjetlosti i tame i kombinovao čvrsto romantičarsko simfonijsko ustrojstvo sa narodnim (češkim) idiomom.

Na samom početku simfonije, dirigent i crnogorski simfoničari postigli su ogroman dramaturški naboj. Interpretaciji su nadalje karakterisali izvanredno oblikovana temporalna ravan, spretno kontrolisani dinamički lukovi, gradacije i tranzicioni segmenti, kao i izbalansirani razvojni platoi sa efektnim kulminacionim punktovima. Muzičari duvačkog korpusa posebno su se istakli u drugom stavu, a precizno vođen igrački puls, jasno definisane, a opet jako homogene u zvuku paralelne melodijske linije, krasile su furijant. Dirigent je vrlo predano i energično sprovodio prelijevanje melodike iz jedne u drugu sekciju, ostvarivao čvrstu konekciju između instrumentalnih korpusa i dostizao zgnusnutost sveukupnog zvuka. Baš kao i dirigent, i orkestar je bio izuzetno usredsređen, jako motivisan i vrlo raspoložen za muziciranje, a nevjerojatnu energiju koja je vladala tokom cijelog koncerta publika je nagradila dugotrajnim i snažnim aplauzom. **Vanja VUKČEVIĆ**